

Popularnonaukowe streszczenie projektu:

Stanisław Lisiecki (1872-1960) – zapomniany znawca Platona i historyk filozofii starożytnej

Celem naukowym projektu jest wzbogacenie wiedzy o polskich historykach filozofii starożytnej i o polskiej historiografii filozofii starożytnej w XX w. przez opracowanie informacji o życiu, działalności naukowej i twórczości Stanisława Lisieckiego, którego postać i prace uległy zapomnieniu. Dzieła Lisieckiego zostały zapomniane z powodu skomplikowanych losów samego Lisieckiego, który porzuciwszy kapłaństwo, zamknął sobie drogę do kariery akademickiej, gdyż profesorowie uniwersyteccy, w dużej mierze katolicy, uznawali postępowanie Lisieckiego za niewłaściwe.

Aby zrealizować cel badań konieczne jest przedstawienie poglądów Lisieckiego na myśl starożytną, jej rozwój i główne postaci, ze szczególnym uwzględnieniem Platona, gdyż narracja, argumentacja i wnioski Lisieckiego pozostają nieznane. Następnie trzeba będzie odpowiedzieć na pytanie o naukowe i światopoglądowe uwarunkowania i przyczyny określonych rozwiązań i konkluzji przyjętych przez Lisieckiego. Wreszcie na koniec koniecznym jest porównanie wyników prac Lisieckiego w dziedzinie historiografii filozofii starożytnej z pracami innych polskich, a także niemieckich, historyków filozofii starożytnej I połowy XX w. Wyniki badań będą opublikowane dwójako: jako antologia tekstów, zbiór nieznanych i reprezentatywnych prac Lisieckiego. Następnie, jako seria artykułów przybliżających badaczom rezultaty realizacji projektu, które złożą się na etapy prowadzące do wieńczącej projekt monografii poświęconej twórczości naukowej Lisieckiego.

Wśród powodów skłaniających do podjęcia tego problemu badawczego znajduje się zagadkowa nieobecność postaci i prac Lisieckiego w świadomości badaczy historii filozofii i nauki polskiej. Niekiedy w publikacjach słownikowych, w których nazwisko Lisieckiego się pojawia, autorom nie udało się nawet ustalić daty jego śmierci (podawane szacunkowe daty odbiegały niemal o 40 lat od rzeczywistej daty jego zgonu). Wstępne, dotychczasowe rozeznanie w pracach Lisieckiego wskazuje jednak, że były to dzieła o wysokim poziomie, wynikającym z kwalifikacji i pracowitości autora. Ich nieobecność w bibliografiach musiała więc wynikać z innych, pozanaukowych przesłanek, a mianowicie z potępienia przez środowisko naukowe jego odejścia ze stanu kapłańskiego. Krótko mówiąc, Lisiecki niewątpliwie zasłużył na wydobywie jego prac i postaci z zapomnienia, w które popadł najprawdopodobniej nie ze swojej winy.